

Fællessforsatning. Den høitærede Premierminister negtede ikke, at Sligt var muligt, men omtalte det kun som en svag Mulighed og som Noget, der, naar det kom, da kom blot som en Raade. Jeg troer, at Saadant er en Ret for Folket, saavel i Holsteen som her, og at det altid har været en Ret for Folket. Det er aldeles ligegyldigt, om disse Resolutioner blive vedtagne eller blive forkastede, det viser blot, naar de blive forkastede, Folket Tænkemaaden her i Salen, det viser Folket, Landet, Forsamlingens Tænkemaade. Det er ganske vist, at under den Forudsætning, hvorfra den høitærede Premierminister betragtede Sagen, saa ville vi have en absolut Spids i Forsatningen med Hensyn til Arvesølføgen, saa absolut, som endnu intet Land paa Jorden har havt den, med Undtagelse af asiatiske aldeles despotiske Stater. I Rusland kan Thronen paa en Maade testamenteres bort, men kun til samme Slægt. Det er vistnok den meget ærede Premierministers Tanke, og jeg har med stor Glæde hørt ham udtale i et tidligere Foredrag idag, at han ikke tænkte sig Andet, end at den, som ved Blodets Baand stod nærmest den sidste Konge af den glücksborgske Slægt, ogsaa vilde være den, som ved et tilkommende Thronfølgevalg nærmest vilde komme i Betragtning. Jeg tvivler ikke paa, at Saadant kan blive Følgen; men man maa dog betænke, i hvilken Stilling Kongen af Danmark da kan staae mod Udlandets Magter. Mon han ikke vilde staae langt stærkere, naar han havde hele Folket i Ryggen, og dette igjennem en forfatningsmæssigt organisk Institution kunde udtale sit Duffe — og mere forlanger jeg ikke — naar han, støttet saaledes, kunde henvende sig til fremmede Magter for at faae anerkjendt som sin Thronfølger en, maaskee den sidste, Slægtning, han havde. Hvis man vil antage, at Slægttabet kan komme i Betragtning, saa maa man dog ogsaa tage i Betragtning, at det ikke er saa aldeles vist, at hele Europa til en saadan Tid er enigt, og at det er godt, at der er en Raade, hvorpaa Folk og Konge kunne komme til Enighed, naar de fremmede Magter ikke kunne det. Hvad det Punkt angaaer, som den høitærede Premierminister har udtalt, at det var aldeles umuligt for Diebliffet at faae no-

gen Enighed i Arvesagen bragt tilbage med Hertugdømmerne, ligesom ogsaa at en saadan Enighed i Fremtiden vilde være meget precair, saa troer jeg dog, at det, idetmindste i nærværende Diebliff, vilde være særdeles let at faae et udtrykkeligt Samtykke baade i Slesvig og Holsteen i den omhandlede Sag. — Man maa bestandigt erindre, hvad det er, der forlanges. At Spørgsmaalet, om de forffellige Statsdele vilde være samlede eller adskilte, aldrig kan blive forelagt nogen enkelt af disse, deri er jeg aldeles enig med den høitærede Premierminister. Men hvad der desuagtet maa forlanges, er dog en Anerkjendelse af den Personlighed, som for Fremtiden skal være deres Konge, en Anerkjendelse, som ikke engang der, hvor der er en arvelig Regjering, undslades. En Gyllding maa nemlig finde Sted, og i denne ligger Anerkjendelsen; den kan ikke forbigaaes. En Statsact kan ikke sættes istedet for en saadan Gyllding. Det Øvrige, som der skulde være at give sit Samtykke til med Hensyn til Londontractaten, er saa stumpe og er saa gjældende i Hertugdømmerne allerede, at det bliver aldeles let at faae det fornødne Samtykke. Holstenerne have altid gjort Fordring paa en reen agnatisk Arvesølføge; giver man dem en saadan, saa kunne de ikke sætte sig derimod. Dernæst er der med Hensyn til Personligheden aldeles Intet veien i Holsteen. Holstenerne have intet Valg; thi det er den Personlighed, som er betegnet af den mægtigste Monarch i Europa, som selv paastaar at have visse Fordringer paa Lehnshertugdømmet Holsteen. Der haves altsaa intet andet Raad end at anerkjende hin Fyrste; thi, naar de ikke ville have ham, maae de tage Keiseren af Rusland, idetmindste i en Deel af Landet. Der er derfor heller ingen Tvivl om, at Samtykket kan med stor Lethed erholdes — og vistnok med større Lethed end skeet er her — til den Omordning af Arvesølføgen, som kan være fornøden i Holsteen. Der findes der ingen Forandring af den Arvesølføge Sted, som Holsteen har, der finder kun en Forandring Sted med Hensyn til Tronsfølgeren, som Ingen kan have noget imod; thi den skeer med umiddelbare Renunciationer af alle de nærmest Berettigede. Det Samme troer jeg